

**החלטת וועדת תעסוקה מיום 05/01/04 בעניין תלונתו של מר ארז פרג נגד חברת
אחיד 84 – העתקות שמש בע"מ בעניין פיטורין בניגוד לחוק חיילים משוחררים
(החזרה לעבודה) תש"ט 1949:**

חברי הוועדה:
עו"ד עופר יוחננוף/חבר
עו"ד שלומי ברדוגו/יו"ר
עו"ד ראובן בורק/חבר
גב' נועה חלד/חברה

נוכחים:
מר ארז פרג/התובע
עו"ד מנחם עופר/ב"כ התובע
גב' יונית פלצי/קצינת הקישור של התובע
מר רון פויירשטיין/מנהל בנתבעת
עו"ד עינת בן-דוד ארגוב (התאחדות המלאכה והתעשייה)/ב"כ הנתבעת
גב' חסיה וולפין/מנהלת חשבונות בנתבעת

עיקרי העובדות וטענות הצדדים:

התובע החל את עבודתו אצל הנתבעת בתאריך 18/12/01 בתפקיד גובה ומשווק.

התובע קיבל צו לשירות מילואים בתחילת מאי 2003 לתקופה שמיום 06/07/03 עד 06/08/03.

לטענת התובע, היו בליבו חששות כבדים מיציאה לשירות מילואים משום שסבר שהיציאה לשירות מילואים תהיה למגינת ליבו של מנהל הנתבעת – מר רון פויירשטיין, ושאם יצא לשירות מילואים, הדבר יביא לפיטוריו.

עוד טוען התובע כי לפני שהודיע למר פויירשטיין על קבלת צו המילואים, יזם איתו שיחה במטרה לברר את הלך רוחו של מר פויירשטיין לעניין המילואים ובאותה שיחה התברר לו כי מר פויירשטיין מסתייג משירות המילואים בכלל וכי על התובע בפועל לפעול לביטול שירות המילואים כפי שהוא עושה.

בסופו של דבר, התובע, כך לטענתו, אזר אומץ והודיע למר פויירשטיין על צו המילואים. לאחר שהודיע על צו המילואים, טוען התובע, כי היחס מצד מר פויירשטיין כלפיו השתנה וכי לטענתו מר פויירשטיין "חיפש אותו" כדי לפטרו מהעבודה.

בין לבין קיים התובע שיחה עם קצינת הקישור של היחידה – סגן יונית פלצי, שבמסגרתה הביע בפניה את חששותיו ואף בתשובה לצו שירות המילואים ציין התובע בספח הצו "חשש

מפיטורים". סגן ימית פלצ'י העידה בפני הוועדה ואישרה דברים אלה. עם זאת ציינה גם סגן פלצ'י שהתובע לא ביקש אותה לקצר את שירות המילואים או לחילופין שתיזום שיחה עם המעסיק שלו בעניין, כפי שהיא יכולה לעשות כשהיא מתבקשת לכך.

כשלושה שבועות לפני שירות המילואים, ביום 15/06/03, התרחש האירוע הבא. התובע קיבל שיחת טלפון שיועדה לגב' חסיה – מנהלת חשבונות בנתבעת. מאחר שחסיה הייתה עסוקה בשיחת טלפון אחרת, השיחה לא הועברה אליה והתובע לא הודיע לחסיה על השיחה שהתקבלה עבורה. כתוצאה מכך נתגלע וויכוח בין מר פוירשטיין לבין התובע. בנקודה זו חלוקים הצדדים באשר לעובדות האירוע.

לטענת התובע, כתוצאה מהוויכוח נאמר לו ע"י מר פוירשטיין: "עוף הבייתה". לעומת זאת, הנתבעת טוענת כי בעקבות הוויכוח התובע קם ממקומו, השליך את המקלדת והודיע: "כך אי אפשר לעבוד יותר. אני הולך הבייתה", ובתשובה אמר לו מר פוירשטיין: "לך הבייתה, תירגע". יש לציין כי בפני הוועדה העידה גם הגב' חסיה וולפין שנכחה באירוע והיא אישרה את גרסת הנתבעת.

לטענת התובע, בעקבות האירוע הנ"ל הוא הבין שהוא פוטר מהעבודה. למחרת היום שלח התובע מכתב בדואר רשום אל הנתבעת שבו הוא טוען כי הוא פוטר ולפיכך הוא מבקש את זכויותיו בעקבות הפיטורים שכללו הודעה מוקדמת, פיצויי פיטורין ודמי הבראה. יובהר כי במכתב זה אין התייחסות לפיטורי התובע על רקע שירות המילואים הצפוי.

הנתבעת לא השיבה למכתב זה. לטענת מר פוירשטיין הוא היה בהלם מהמכתב ומהתנהגות התובע ולכן לא השיב.

יש לציין כי כשבועיים בלבד לאחר הפסקת עבודתו של התובע, ביום 30/06/03, הגיש התובע תביעה לבית הדין לעבודה כנגד הנתבעת שבה נטען כי סיבת הפסקת העבודה היא פיטורין מעבודה ללא הודעה מוקדמת. גם בתביעה זו אין טענה לעניין שירות המילואים.

יש לציין כי כשלושה שבועות לאחר האירוע, בעקבות פנייה של התובע אל וועדת התעסוקה, פנתה מזכירת וועדת התעסוקה – הגב' רוחי אלגזי אל הנתבעת וציינה בפניה את תלונתו של התובע כי פוטר מהעבודה בשל שירות המילואים. אין חולק כי הנתבעת הודיעה כי היא מוכנה להחזיר את התובע לעבודה. התובע אישר כי אכן הוצע לו לחזור לעבודה אך לדבריו עקב קיום של הליכים משפטיים סירב להצעה.

הנתבעת הציגה בפני הוועדה תדפיס קורות חיים שהוצא מהמחשב לאחר שהתובע עזב את העבודה. מתוך מסמך קורות החיים עולה שהתובע הכין קורות חיים שבו ציין בסעיף של ניסיון תעסוקתי את עובדת עבודתו אצל הנתבעת.

הנתבעת מכחישה את הטענה כי התובע פוטר מעבודתו וביתר שאת דוחה את הטענה שהתובע הועזב ממקום עבודתו על רקע שירות המילואים הצפוי.

הנתבעת אף מדגישה את העובדה כי במהלך תקופת עבודתו יצא התובע לשירות מילואים מספר פעמים וביניהן גם לתקופה ארוכה יחסית. הנתבעת אף הדגישה כי התובע היה עובד מוערך אשר זכה לבונוסים.

הכרעת הוועדה:

לאחר שמיעת טענות ועדויות הצדדים, הוועדה סבורה שהנתבעת הרימה את הנטל המוטל עליה ע"פ חוק חיילים משוחררים (החזרה לעבודה) תש"ט 1949 כי התובע לא פוטר מעבודתו בשל שירות המילואים.

הוועדה התרשמה כי ככל הנראה אצל התובע התגבשה החלטה לסיים את עבודתו אצל הנתבעת וכי בניגוד לטענת התובע, הרושם המתקבל הוא שהתובע הוא שחיפש את ההזדמנות לסיים את העבודה בצורה שתיחשב כפיטורין, והאירוע שאירע ב-15/06/03 סיפק לו את האפשרות לכך. התובע הזדרז במשלוח מכתב הדרישה והגשת התביעה לביה"ד נגד הנתבעת.

בכל מקרה, הוועדה התרשמה מעבר לכל ספק כי סיום עבודתו של התובע לא היה קשור בשום צורה שהיא לשירות המילואים הצפוי.

לאור האמור לעיל, הוועדה מחליטה לדחות את התביעה.

(-)	(-)	(-)	(-)
-----	-----	-----	-----
גב' נועה חלד חברה	עו"ד ראובן בורק חבר	עו"ד שלומי ברדוגו יו"ר	עו"ד עופר יוחננוף חבר